

Τὸ κοράσιον τὸ ὁποῖον περιέρεται τὰς οἰκίας τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων καὶ ψάλλει τὰ εὐχετικά ἄσματα τὰ λεγόμενα *βαίτικα*: Ἄσμ.
Νὰ κοσκινίξης μάλαμα, νὰ πέφτη τὸ χρυσάφι,
τὰ πυκνοκοσκινίσματα νὰ δίνης 'ς τοῖς βαΐστρες.

βαγίτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. *βαίτικος* Μακεδ. (Πάγγ.)
 Ἐκ τοῦ οὐς. *βαγί*, δι' ὃ *ιδ.* *βάγιο*, καὶ τῆς καταλ.
-ίτικος.

Ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Βαΐων: *Τραγούδια βαίτικα*.

βαγίτσα ἡ, (I) Κάρπ. Κρήτ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) Μεγίστ. Προπ. (Κύζ.) κ.ά. *βαίτσα* Κεφαλλ. Μακεδ. Νάξ. Ρόδ. Σάμ. Σίκιν. Σύμ. κ.ά. *βαβίτσα* Ρόδ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. *βάγια* διὰ τῆς καταλ. *-ίτσα*. Ἡ λ. καὶ ἐν Θανατ. Ρόδ. στ. 160 (ἔκδ. G Wagner σ.37) «καὶ νὰ τὲς ἐψικεύουσι οἱ δούλοι καὶ βαγίτσες».

Μικρὰ ὑπηρέτρια ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.
Καὶ κατεβαίν' ἡ βάγια τζη τοῦ Ἑλενῆς καὶ ἀνοίγει
κ' ἡ Ἑλενὶὰ ξοπίσω δου μὲ μιὰ μικρὴ βαγίτσα
 Κρήτ.

Βαίτσες ἀπ' τὴ μιὰ μερσά, βαίτσες ἀπ' τὴν ἄλλη
 Κεφαλλ.

Βάλ-λει βαβίτσες ἀπουμπρός, βαβίτσες ἀπουπίσω
καὶ μιὰ 'ποὺ τὲς βαβίτσες τῆς ἐπαρηόρησέν τιν
 Ρόδ. Συνών. *ιδ.* ἐν λ. *βαγιοπούλλα*.

βαγίτσα ἡ, (II) Κρήτ. Κύπρ. *βαίτζα* Πόντ. (Ἀμισ.)
 Ὑποκορ. τοῦ οὐς. *βάγιο* διὰ τῆς καταλ. *-ίτσα*.

1) Μικρὸς κλάδος φοίνικος, μικρὸ *βάγιο* Κρήτ. Ἡ λ. καὶ ὡς κύριον ὄν. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαγίτσα* Θράκ. (Αἰν. Μάδουτ.) Κυδων. κ.ά. *Βαίτσα* Θράκ. (Μέτρ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) Σάμ. κ.ά. Τύπ. *Βαίτζα* ὄνομα ἀγελάδος γεννηθείσης τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων Πόντ. (Κερασ.) Συνών. *βαγιοούλλα* (II) I. β) Εἶδος ἀρτίσκου ἐπιμήκους διδομένου εἰς τὰ παιδία τὰ ψάλλοντα τὸν Λάζαρον Πόντ. (Ἀμισ.) 2) Λεπτὴ καὶ εὐλύγιστος ράβδος χρησιμεύουσα ὡς μάστιξ Κύπρ. 3) Ὁ καυλὸς τοῦ ἀσφοδέλου Κύπρ.

βαγίτσιν τό, ἀμάρτ. *βαίτσιν* Κύπρ. (Λεμεσ.)
 Ἐκ τοῦ οὐς. *βάγιο* καὶ τῆς καταλ. *-ίτσιν*, δι' ὃ *ιδ.*
-ίτσι.

1) Τεμάχιον κλώνου λύγου ἢ ἄλλου φυτοῦ τὸ ὁποῖον προσδεσνόμενον ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα διὰ σχοινίου εἰσάγεται εἰς τὸ στόμα ἵππου ἀντὶ χαλινοῦ. 2) Τεμάχιον κλώνου φυτοῦ τὸ ὁποῖον εἰσαγόμενον εἰς τὸ στόμα ἐριφίου καὶ προσδεσνόμενον ἐκ τῶν δύο ἄκρων διὰ λεπτοῦ σχοινίου μὲ τὰ κέρατα ἐμποδίζει αὐτὸ νὰ θηλάξῃ χωρὶς νὰ τὸ ἐμποδίξῃ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ.

βαγιτσώνω ἀμάρτ. *βαίτσωνω* Κύπρ. (Λεμεσ.)
 Ἐκ τοῦ οὐς. *βαγίτσιν*.

Θέτω *βαγίτσιν* εἰς τὸ στόμα ἵππου ἢ ἐριφίου: *Βαίτσωνω τὸν ἄπ-παρον-τὸ 'ρίφιν*.

βαγιωνιά ἡ, Κρήτ. *βαγιουνιά* Θράκ. (Αἰν.) *βαγιωνέα* Κύθηρ. *βαγιωνέ* Δ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *βάγιο* καὶ τῆς καταλ. *-ωνιά*.

1) *Βαγιά* 1, ὃ *ιδ.*, Θράκ. (Αἰν.) Κύθηρ. 2) *Βαγιά* 3, ὃ *ιδ.*, Κρήτ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. Πόρ.

* **βαγκανίζω**, *βαγκανίζου* Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἀγνώστου ἐτύμου. Πιθανῶς λ. πεποιημένη.

Βομβῶ: *Βαγκανίζ'* ἢ *μυῖγα* (οἱ μυῖγες). || Φρ. *Βαγκάνι-ξαν'* τ' ἀφτιά μου (ξεκουφάθηκα ἀπὸ τοῖς φωνές).

βαγμονή ἡ, Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βάζω*.

Ὑλακὴ κυνός: Παροιμ. Ὁ στούλλος *ψοφῇ* καὶ τῇ *βαγμονῇ* του 'κὶ ἀφίνει-ν-τῇ (δὲν ἀφίνει' ἐπὶ τοῦ μὴ ἀποβάλλοντος τὴν κακίαν). Συνών. *ιδ.* ἐν λ. *βαβιξιά*.

βαγμούρα ἡ, Μακεδ. (Κοζ. Σιάτ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. * *βαγμός* καὶ τῆς καταλ. *-ούρα*.

Βοή ἐνθ' ἄν.: Ἐχου *βαγμούρα* 'π' τ' ἀφτιά μ' Κοζ.

βαγονεῖα ἡ, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *βαγόνι* καὶ τῆς καταλ. *-εῖα*.

Ποσότης ὅσην χωρεῖ ἐν βαγόνι: *Μιὰ βαγονεῖα σ'τάρι*.

βαγονέττο τό, σύννηθ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vaгонetto*.

Μικρὸ βαγόνι χρησιμοποιοῦμενον συνήθως εἰς ἐργοστάσια πρὸς μεταφορὰν ὑλικοῦ.

βαγόνι τό, κοιν. *βαγόνι* Νάξ. *μαγόνι* Κίμωλ. Σέριφ. Στερελλ. (Μεσολόγγ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vaγονε*, ὃ ἐκ τοῦ Ἀγγλ. *wagon*. Πβ. DHesseling ἐν Byzant. Zeitschr. 12,596.

Ἀμαξα σιδηροδρομικὴ ἐνθ' ἄν.: Φρ. Ἐχομε *βαγόνι* (ἐπὶ ἀφίξεως διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐμπορεύματος) Ἀθῆν.

βάγρα ἡ, Τσακων.

Πιθανῶς ἔχει σχέσιν ἐτυμολογικὴν πρὸς τὸ παρὰ Δουκ. *βακρίζω*. «Βοῇ ὥσπερ οἱ κύνες... ἤγουν βακρίζει».

Τὸ συνεχὲς κλάψιμον, κλαυθμυρισμός: Ἐγκι τὸ *καμπ-ζι ἐν ὄλιον βάγρα* (αὐτὸ τὸ παιδί εἶναι ὄλο βάγρα). Συνών. *κλάψα*, *μουρμούρα*.

βάδα ἡ, Θήρ. Ἰων. (Κρήν.) Μεγίστ. Χίος κ.ά. — *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vada*. Ἰδ. MVasmer ἐν Byzant. Zeitschr. 17, 116.

1) Ἡ ὀριζομένη καὶ κατατιθεμένη ὡς κερδιστέα ποσότης χρημάτων ἰδίᾳ ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ Θήρ. Μεγίστ. κ.ά.: *Βάλλω βάδα* Θήρ. β) Ἐχέγγυον, ἐγγύησις *Λεξ. Δημητρ.* 2) Ὁστέινον ἢ μετάλλινον κέρμα χαρτοπαιγνίου ἀντικαθιστῶν χρῆμα Χίος—*Λεξ. Δημητρ.* Συνών. *μάρακα*. 3) Δαπάνη Ἰων. (Κρήν.) κ.ά.: *Πάει πολλὴ ἡ βάδα*. Συνών. *ἐξοδο*. 4) Ζημία Χίος: *Τοῦ 'κατσεν ἡ βάδα*. Συνών. *ζημιά*.

βαδάνι τό, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *βάδα*.

Ἡ ὑπὸ τῶν χαρτοπαικτῶν καφενεῖου διδομένη εἰς τὸν καφεπώλην ἀμοιβή. Συνών. *βιδάνιο*.

βαδίζω λόγ. σύννηθ. *βαδίζου* Μακεδ. (Βέρ. Πάγγ.)

Τὸ ἀρχ. *βαδίζω*.

Προχωρῶ βάδην ἐνθ' ἄν.: *Οἱ στρατιῶτες βαδίζουν προφυλαγμένοι σύννηθ. Δὲ μπουρῇ νὰ βαδίσ' Πάγγ. Δὲ βαδίζ'νι τοῦ χ'μῶνα τὰ πράματα* (τὰ ζῶα) Βέρ.

βάδισμα τό, λόγ. κοιν. *βαίσμα* Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Τὸ ἀρχ. οὐς. *βάδισμα*.

Πορεία ἐνθ' ἄν.: *Βάδισμα σταθερὸ σύννηθ. Βάδισμα ἀλόγιστο* ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κὶ ἀντίλογ. 147.

βάδωμαν τό, Κύπρ. *βάωμαν* Κύπρ.

1) Κλείσιμον. 2) Τὸ δι' οὗ κλείνει τις: Ἄσμ.

Βάλ-λει τὸν λίθον βάδωμαν, τὸν μόλυβον μαντάλιν.

βαδών-νω Κύπρ. *βαών-νω* Κύπρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

